

Osnove računarstva II

MATLAB / Octave - Uvod

Šta je MATLAB?

- MATLAB (MATrix LABoratory) je **okruženje za numeričke proračune** i **programski jezik** koji proizvodi firma MathWorks.
- MATLAB omogućava:
  - lako manipulisanje matricama,
  - grafički prikaz funkcija (2D i 3D grafika) i fitovanje,
  - implementaciju algoritama,
  - kreiranje grafičkog korisničkog interfejsa,
  - povezivanje sa programima pisanim u drugim jezicima, uključujući C, C++, Java, Fortran.
- Posjeduje visoke performanse u numeričkim proračunima, i omogućava znatno elegantnije proračune nego što to čine programski jezici poput Fortran-a, Pascal-a, C-a.
- MATLAB je interpreter – izvršava komande jednu za drugom bez prevodenja (kompajliranja).

Open source alternativa?

- Nedostatak MATLAB-a je visoka cijena licence.
- Alternativa MATLAB-u je Octave
  - Open source (GNU Licenca)
  - Aktuelna Windows verzija je 6.2.0.
  - Može se naći na <http://www.gnu.org/software/octave/>
- Prednost Octave je dobra kompatibilnost sa MATLAB-om.
- Nedostaci su mu siromašniji korisnički interfejs, te manja brzina izvršavanja.

Šta je MATLAB?

- Radno okruženje MATLAB-a ima više prozora. Naš fokus ce biti na „Command window“ prozoru.
- Komande ćemo unositi u komandnom prozoru, nakon komandnog prompta >>
- Operacije i iskazi se pišu, kada god je to moguće, na prirodan način – kao na papiru.
- Jednostavna izračunavanja vršimo tako što otkucamo izraz i pritisnemo taster ENTER.
- Ne sadrži izraze za određivanje dimenzija ili tipa matrice, već se tip i dimenzije određuju automatski prilikom dodjele vrijednosti nekoj promjenljivoj.
- Svi specijalni slučajevi pravougaone matrice slijede pravila za opšti slučaj, osim u nekim operacijama (biće naglašeno).

MATLAB promjenljive

- Naziv promjenljive čine slova, brojevi i karakter _ (mora početi slovom)
Studenti2013, S2, s5, mtf2013, mala_slova
- Razlikuju se mala i velika slova (npr. a i A su dvije promjenljive).

MATLAB/Octave izraz

- Oblik: **promjenljiva = izraz**
`abc = 1234;` => cijeli broj 1234 se dodjeljuje promjenljivoj abc
- Ako se izostavi promjenljiva sa lijeve strane znaka **=**, privremena promjenljiva **ans** poprima vrijednost izraza koji se izračunava. **ans** pamti posljednju dodijeljenu vrijednost.
- Tačka-zarez na kraju izraza sprečava ispis vrijednosti promjenljive na ekranu. Zarez omogućava pisanje više iskaza u jednom redu, uz prikaz rezultata.

Tipovi podataka u MATLAB-u/Octave

- Osnovni tip podataka je matrica (brojeva).
- Skalar je matrica dimenzije 1×1
  - `A = 2.3;` => realan broj (za odvajanje cijelog i decimalnog dijela broja se koristi tačka, **nikako zarez**)
  - `B = 3e-5;` => realan broj u eksponencijalnom zapisu $3 \cdot 10^{-5}$
  - `C = 2+3i;` => kompleksan broj
  - `T = 'tekst';` => tekstualna promjenljiva – string
- Numerički podaci su podrazumijevano tipa `double` (skalar `double`, kompleksan broj tipa `double+i*double`).
- Nakon `%` se unosi komentar, tj. taj dio koda se ne izvršava.

Matrice u MATLAB-u / Octave

- Promjenljiva (matrica) se može kreirati direktnim unošenjem elemenata unutar uglastih zagrada [] (eksplicitna lista elemenata).
- Elementi u jednoj vrsti se odvajaju zarezima ili razmacima. U sljedeću vrstu se prelazi korišćenjem tačke-zarez ili sa Enter:

```
>> A = [1, 2, 3; 4, 5, 6; 7, 8, 9]  
A =  
    1 2 3  
    4 5 6  
    7 8 9
```

- Vektor je specijalna matrica u kojoj je jedna dimenzija 1, pa imamo:

Vektor vrstu

```
>> B = [1, 2, 3]  
B =  
    1 2 3
```

Vektor kolonu

```
>> C = [1; 2; 3]  
C =  
    1  
    2  
    3
```

- **Pristup elementima matrice**

$X =$

vrsta	6	1	20
	35	14	60
kolona	81	20	27

Pristup elementu:

$X(m,n)$

m – broj vrste

n – broj kolone

$>> X(1,1)$ ans = 6	$>> X(1,2)$ ans = 1	$>> X(1,3)$ ans = 20
$>> X(2,1)$ ans = 35	$>> X(2,2)$ ans = 14	$>> X(2,3)$ ans = 60
$>> X(3,1)$ ans = 81	$>> X(3,2)$ ans = 20	$>> X(3,3)$ ans = 27

end označava poslednji element $X(end, end)$ – element u posljednjoj vrsti i koloni, $X(end, end-1)$ – element u posljednjoj vrsti i pretposljednoj koloni

Za indeksiranje se **end** koristi samo unutar zagrada, ne samostalno

Specijalne matrice u MATLAB-u/Octave

- MATLAB/Octave posjeduje i neke već unaprijed definisane matrice, kao što su:

`zeros(n)`

`>>zeros(3)`

ans =

```
0 0 0  
0 0 0  
0 0 0
```

`ones(n)`

`>>ones(3)`

ans =

```
1 1 1  
1 1 1  
1 1 1
```

`eye(n)`

`>>eye(3)`

ans =

```
1 0 0  
0 1 0  
0 0 1
```

`>>zeros(3,2)`

ans =

```
0 0  
0 0  
0 0
```

`>>ones(3,4)`

ans =

```
1 1 1 1  
1 1 1 1  
1 1 1 1
```

`>>eye(3,4)`

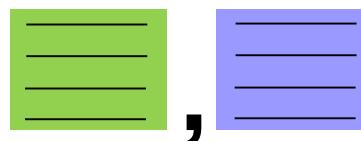
ans =

```
1 0 0 0  
0 1 0 0  
0 0 1 0
```

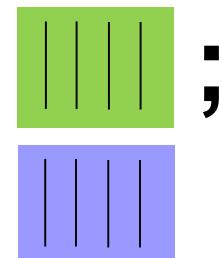
- rand(N,M)** daje matricu sa slučajnim vrijednostima uniformno raspodijeljenim u intervalu od 0 do 1.
- randn(N,M)** daje matricu sa slučajnim vrijednostima koje podliježu Gausovoj raspodjeli vjerovatnoća.
- magic(N)** daje „magični kvadrat“ (konstantan zbir elemenata po vrstama i kolonama i glavnoj dijagonali)

Kombinovanje matrica

- Jednostavnije matrice se mogu kombinovati u cilju dobijanja složenih matrica **bez direktnog unošenja elemenata**.
- Pravila za kombinovanje više matrica su jednostavna:
  - Složene matrice se zadaju u uglastim zagradama [ ].
  - Ukoliko želimo nadovezati jednu matricu sa desne strane druge matrice, odvajamo ih zarezom. U ovom slučaju obije matrice moraju imati isti broj vrsta.

- Ukoliko želimo dodati matricu ispod druge matrice, odvajamo ih tačka zarezom. U ovom slučaju obije matrice moraju imati isti broj kolona.

Formiranje složenih matrica

- **Primjer:** Bez direktnog unošenja elemenata, formirati matricu:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 10 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

```
>> A = [eye(3), ones(3, 2); zeros(2, 5)]
```

```
A =
```

```
1 0 0 1 1  
0 1 0 1 1  
0 0 1 1 1  
0 0 0 0 0  
0 0 0 0 0
```

```
>> A(3,4) = 10;
```

Formiranje složenih matrica

- **Primjer:** Bez direktnog unošenja elemenata, formirati matricu:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 2 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 2 \\ 1 & 1 & 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}$$

```
>> A = [eye(3), [ones(1, 2); zeros(2)]; ones(2, 3), 2 * ones(2)]  
A =
```

1	0	0	1	1
0	1	0	0	0
0	0	1	0	0
1	1	1	2	2
1	1	1	2	2

Operator :

- Osim unaprijed definisanih matrica, i matrica dobijenih njihovim kombinovanjem, bez direktnog navođenja elemenata se mogu zadavati i vektori koji predstavljaju aritmetički red, odnosno vektori kod kojih se svaka dva susjedna elementa razlikuju za istu vrijednost.
- Vektor sukcesivnih vrijednosti iz intervala **[a, b]** sa korakom 1:

```
>> x = a : b
```

čime dobijamo vektor **[a, a+1, a+2 ... b]**. Dakle, kreće se od **a**, a svaki sljedeći element se dobija dodavanjem jedinice tekućem elementu. Najveći element mora biti manji ili jednak gornjoj granici intervala **b**.

- Vektor vrijednosti iz intervala **[a, b]** se može dobiti i sa definisanim korakom **c**:

```
>> x = a : c : b % [a, a+c, a+2*c ... a+n*c ], a+n*c <= b
```

- Matrica se može dobiti i kao rezultat izračunavanja iskaza, izvršavanja funkcija, kreiranjem u m-fajlovima i unošenjem iz spoljašnjih fajlova.

Formiranje aritmetičkog reda – primjeri

```
>> A = 1 : 7
```

A =

1   2   3   4   5   6   7

```
>> B = 0.2 : 5
```

B =

0.2000   1.2000   2.2000   3.2000   4.2000

```
>> C = 0.2 : 0.1 : 0.6
```

C =

0.2000   0.3000   0.4000   0.5000   0.6000

```
>> D = 9 : -1 : 1 %može ići od veće ka manjoj vrijednosti
```

D =

9   8   7   6   5   4   3   2   1

Kreiranje podmatrice i proširivanje matrice

- Navođenjem imena matrice iz koje izdvajamo elemente i u zagradi vektora rednih brojeva vrsta i kolona koje se žele izdvojiti, formira se podmatrica postojeće matrice sastavljena od elemenata koji se nalaze u presjeku navedenih vrsta i kolona.

X =

6	1	20
35	14	60
81	20	27

Y=

1	2	3	4
---	---	---	---

Z=

8
3
4

Elementi prve vrste, prve i druge kolone

Elementi u koji pripadaju prvoj i drugoj vrsti i prvoj i drugoj koloni

>> X1=X(1,[1:2]) X1 = 6 1	>> X2=X([1:2],[1:2]) X2 = 6 1 35 14	>> a=X(2:3,[1,3]) a = 35 60 81 27																
>> b=X(:,[1,2]) b = 6 1 35 14 81 20	>> c=X(3,:) c = 81 20 27	>> A=[Y; [X, Z]] A = <table border="1"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr><tr><td>6</td><td>1</td><td>20</td><td>8</td></tr><tr><td>35</td><td>14</td><td>60</td><td>3</td></tr><tr><td>81</td><td>20</td><td>27</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4	6	1	20	8	35	14	60	3	81	20	27	4
1	2	3	4															
6	1	20	8															
35	14	60	3															
81	20	27	4															

Vektor sa rednim brojevima vrsta/kolona koje izdvajamo se zadaje direktono - u uglastim zagradama ili pomoću operatora :

- Navođenjem samo operatora **:** uzimaju se sve **vrste** ili **kolone**, zavisno od toga da li je prvi ili drugi argument, respektivno.

Primjer:

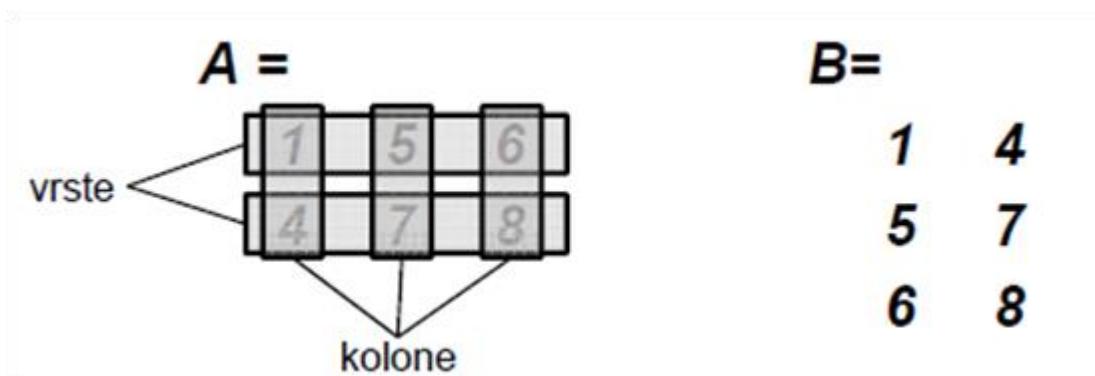
- Data je matrica A. Od zaokruženih djelova matrice formirati nove promjenljive **b**, **c**, **d** i **e**

$$A = \begin{bmatrix} 100 & 63 & 18 & \boxed{230} & 193 \\ 130 & 114 & 181 & 291 & 96 \\ 68 & 235 & 15 & 297 & 288 \\ 174 & 204 & 125 & 237 & 218 \\ 228 & \boxed{138} & 91 & 132 & 124 \\ 159 & 170 & 262 & 149 & 223 \\ 192 & 238 & 5 & 64 & 80 \end{bmatrix}$$

b=A(1:3,1:3);
c=A(1:4, 4);
d=A(2:6, 5);
e=A(5,2:4);

Transponovana matrica

- Transponovana matrica neke matrice dobija se zamjenom vrsta sa kolonama.

- Operator transponovanja u MATLAB-u je apostrof:

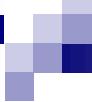
B = A'

Ako je $A = [1, 5, 6; 4, 7, 8]$ onda je $B = [1, 4; 5, 7; 6, 8]$

Aritmetičke operacije

- Sabiranje +
  - Oduzimanje -
  - Množenje *
  - Dijeljenje /
  - Stepenovanje ^
-
- Redoslijed operacija je određen na osnovu prioriteta: unarni minus, stepenovanje, množenje/dijeljenje, sabiranje/oduzimanje...
  - Upotrebom zagrada može se promijeniti redoslijed izračunavanja.
  - Primjeri:

```
>> 1 + 3 * 2 ^ 4 / 6 - 9 %1+3*16/6-9 - prvo se stepenuje
ans =
    0
>> 1 + (3 * 2) ^ 4 / (6 - 9)
ans =
   -431
```


Promjena vrijednosti elemenata matrice

- Unesimo matricu

```
>> A=[1,2,3; 4,5,6; 7,8,9]
```

A =

1	2	3
4	5	6
7	8	9

- Možemo promijeniti znak elementu 6 (druga vrsta i treća kolona), dodati broj 2 elementu 7 (treća vrsta i prva kolona) i dodijeliti vrijednost 0.5 elementu 8 (treća vrsta i druga kolona):

```
>> A(2,3)=-A(2,3); A(3,1)=A(3,1)+2; A(3,2)=0.5
```

A =

1.0000	2.0000	3.0000
4.0000	5.0000	-6.0000
9.0000	0.5000	9.0000

Tačka-zarez odvaja više naredbi u jednoj liniji i ne ispisuje rezultat

MATLAB konstante

- Ludolfov broj **pi** (3.1415...)
- Imaginarna jedinica **i** ili **j**
- Beskonačna vrijednost **Inf**
- Neodređena vrijednost (*not a number*) **NaN**
- Najmanji i najveći realni broj (po absolutnoj vrijednosti) se mogu dobiti sa **realmin** i **realmax**, respektivno
- Dijelenje nulom ne prekida izvršenje programa, kao u nekim jezicima, već, uz odgovarajuće upozorenje, nastaje vrijednost **Inf**
- **NaN** je rezultat neodređenih izraza **Inf/Inf** ili **0/0**.

Matrice i funkcije

- Tip funkcije:
  - ugrađena (unutrašnja, najbrže se izvršava),
  - M-fajl iz MATLAB/Octave biblioteke (spoljašnja),
  - funkcija korisnika (spoljašnja, M-fajl).
- Funkcija se poziva njenim imenom, argumenti se navode u malim zagradačima () i razdvojeni su zarezom.
- Funkcija za određivanje dimenzije matrice je **size(A)**; broj vrsta - **size(A, 1)**; broj kolona - **size(A, 2)**.
- Funkcija za određivanje dužine vektora je **length(C)**, ukoliko je C matrica, vraća veću dimenziju.
- Ako funkcija vraća više vrijednosti, promjenljive koje ih prihvataju se navode u uglastim zagradama [ ] razdvojene zarezom:

```
>> [m, n] = size(A)
```

Neke od najviše korišćenih funkcija

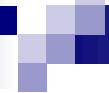
- Parametri i povratne vrijednosti - rezultati funkcije su matrice.
- Korjenovanje: **sqrt(x)**
- Apsolutna vrijednost: **abs(x)**
- Prirodni logaritam: **log(x)**
- Logaritam sa osnovom 10: **log10(x)**, osnovom 2: **log2(x)**
- Eksponencijalna funkcija: **exp(x)**
- Trigonometrijske funkcije **sin(x)**, **cos(x)**, **tan(x)**, **asin(x)**, **acos(x)**, **atan(x)**

Primjer: Za vrijednost $x=2$, izračunati vrijednost izraza:

$$\sin^2 x + \sqrt[5]{x} + e^{2x^3} + \frac{\log(x+3)}{2x}$$

```
>> x = 2;  
>> sin(x)^2 + x^(1/5) + exp(2*x^3) + log10(x+3)/(2*x)
```

ans =
8.8861e+006

Neke od najviše korišćenih funkcija - nastavak

- Snimanje promjenljive u fajl se vrši pomoću naredbe **save** :

save matrice a b => snima promjenljive a i b u fajl matrice.mat

save matrice a* => snimaju se sve promjenljive koje počinju slovom a u fajl matrice.mat

save matrice => ako se ne navedu imena promjenljivih, snimaju se sve promjenljive iz radnog prostora (eng. *workspace*) u fajl matrice.mat

- Učitavanje promjenljivih iz fajla u radni prostor se vrši naredbom **load**:

load matrice a b => učitavaju se promjenljive a i b iz fajla matrice.mat

load matrice a* => učitavaju se sve promjenljive koje počinju slovom a iz fajl matrice.mat

load matrice => ako se ne navedu imena promjenljivih, učitavaju se sve promjenljive iz fajl matrice.mat u radni prostor

Neke od najviše korišćenih funkcija - nastavak

- Brisanje promjenljive iz radnog prostora se vrši pomoću naredbe **clear**:
`clear a b => brisanje promjenljivih a i b`
`clear a* => brisanje svih promjenljivih koje počinju slovom a`
`clear => brisanje svih promjenljivih iz radnog prostora`
- Brisanje komandnog prozora se vrši naredbom **clc**.
- Snimanje sadržaja komandnog prozora u tekstualni fajl se vrši naredbom **diary**. Nakon te naredbe, sve što otkucamo u komandnom prozoru i rezultati koje dobijemo se snimaju u tekstualni fajl **diary.txt**.
- Izlistavanje svih promjenljivih koje se trenutno nalaze u radnom prostoru se vrši naredbom **who**, dok se detaljni prikaz dobija naredbom **whos**.